

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudce Ondřeje Mrákoty a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **A. S.**, zast. Mgr. Ladislavem Bártou, advokátem se sídlem Purkyňova 787/6, Ostrava, proti žalované: **Policie ČR**, Krajské ředitelství policie Olomouckého kraje, se sídlem U Výstaviště 18, Přerov, proti rozhodnutí žalované ze dne 5. 10. 2019, čj. KRPM-117521-22/ČJ-2019-140022, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 19. 11. 2019, čj. 72 A 41/2019-28,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce je státním příslušníkem Afghánistánu. Výše specifikovaným rozhodnutím jej žalovaná podle § 129 odst. 1 a 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, zajistila za účelem předání podle nařízení č. 604/2013 (Dublin III)¹ do Bulharska. Žalovaná stanovila dobu zajištění na 30 dnů od okamžiku omezení osobní svobody, tj. od 3. 10. 2019 do 1. 11. 2019 (§ 125 odst. 1 cit. zákona). Žalobce se proti tomuto rozhodnutí bránil žalobou, kterou krajský soud v záhlaví označeným rozsudkem zamítl.

[2] Žalobce (stěžovatel) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost. Krajský soud sice vypořádal otázku skutečného věku stěžovatele, avšak nezabýval se tím, že žalovaná v napadeném rozhodnutí vůbec neřešila tvrzení o jeho nezletilosti. Žalobní námitky mířily na nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí, nikoliv na jeho faktickou nesprávnost.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 ze dne 26. června 2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států. Úř. věst. L 180, 29. 6. 2013, s. 31-59.

[3] Žalovaná ve vyjádření ke kasační stížnosti podrobně popsala skutkové okolnosti tohoto případu. Přitom mj. upozornila, že stěžovatel byl dne 26. 11. 2019 propuštěn ze zajištění a předán k odbavení k letu do Sofie.

[4] Kasační stížnost má požadované náležitosti, byla podána včas a osobou oprávněnou. Důvodnost kasační stížnosti posoudil NSS v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.); neshledal přitom vady, jimiž by se musel zabývat i bez návrhu.

[5] Kasační stížnost není důvodná.

[6] Ze správního spisu vyplynulo, že dne 3. 10. 2019 v 9:50 hod. hlídka Policie ČR zajistila stěžovatele a jednoho jeho krajana poblíž čerpací stanice Benzina v Bystročicích – Žerůvkách. Stěžovatel neměl cestovní doklad. Uvedl, že se jmenuje A. G., je narozen X, pochází z Afghánistánu. Na písemnostech správního spisu je uvedeno datum narození stěžovatele X (č. l. 1 – 34, s výjimkou odpovědi na vyhledávání v databázích žalované). Část písemností s datem narození X podepsal stěžovatel za přítomnosti tlumočníka (úřední záznam o zajištění cizince, poučení zajištěné osoby, usnesení o ustanovení tlumočníka, žádost o umístění osoby do policejní cely s překladem). Až při podání vysvětlení dne 4. 10. 2019 v 10:00 hod. stěžovatel za přítomnosti tlumočníka namítl, že je nezletilý. Datum narození sice nezná, ale je mu 17 let, 4 měsíce a 26 dní. Dále uvedl, že o cestovní pas v Afghánistánu zažádal, ale nebyl mu vydán, jelikož je nezletilý. Na cestu se proto vydal bez dokladů. Nevěděl, že k překročení hranic potřebuje nějaké povolení. Afghánistán opustil asi před rokem a přes Pákistán, Írán, Turecko a Řecko došel do Bulharska. Tam jej umístili do zařízení pro nezletilé cizince, kde byl 17 dní, policie v Bulharsku mu sejmula otisky prstů. V Evropě žije jeho starší bratr, ale neví, ve které zemi by se mohl nacházet. Stěžovatel dále uvedl, že policistům nerozuměl, v podstatě jen odsouhlasil, co policie napsala. Ze zprávy Fakultní nemocnice Olomouc, dětské kliniky, ze dne 4. 10. 2019, plyne, že jeho kostní věk vyhodnotili dva nezávislí odborníci dle metody Greulich-Pyle a TW3 na 19 a více let. Na č. l. 11 spisu NSS zhlédl fotografii stěžovatele, která odpovídá muži ve věku asi 30 let.

[7] Stěžovatel se zřejmě domnívá, že pokud by byl nezletilý, žalovaná by jej nemohla zajistit. Tak tomu ovšem není. Zajištění dítěte není vyloučeno, je však podřízeno *přísnějším* podmínkám než zajištění zletilých cizinců [k tomu viz podrobně rozsudek ze dne 21. 3. 2019, čj. 10 Azs 316/2018-60, č. 3876/2019 Sb. NSS, bod 16 a násl., respektive naposledy ve stejném duchu rozsudek ESLP ze dne 17. 10. 2019, *G.B. a další proti Turecku*, stížnost č. 4633/15]. Tento spor ovšem, s ohledem na znění jediné kasační námitky, se vůbec nevede o to, zda stěžovatel byl v říjnu 2019 zletilý, či nikoliv. Stěžovatel totiž namítá jen to, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, jelikož se žalovaná nijak nezabývala jeho tvrzením, že je nezletilý. Přitom sám upozorňuje, že věcně nijak nezpochybňuje, jak se s otázkou jeho věku vypořádal krajský soud. Vadí mu tedy jen to, že věk poprvé řešil krajský soud, nikoliv žalovaná.

[8] K tomu NSS uvádí následující. Má-li být správní rozhodnutí přezkoumatelné, musí z něj být zřejmé, jaký skutkový stav vzal správní orgán za rozhodný a jak uvážil o zásadních skutečnostech. Rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, pokud v něm schází důležité skutkové zjištění. O nepřezkoumatelné rozhodnutí naopak nejde, pokud vykazuje jen dílčí nedostatky odůvodnění (srov. přiměřeně rozsudek ze dne 4. 12. 2003, čj. 2 Ads 58/2003-75, č. 133/2004 Sb. NSS). Pokud by krajský soud přezkoumal rozhodnutí žalované, které pro absenci odůvodnění nebylo přezkoumání vůbec způsobilé, zatížil by vadou nepřezkoumatelnosti i své rozhodnutí (rozsudek ze dne 13. 6. 2007, čj. 5 Afs 115/2006-91).

[9] V obecné rovině NSS souhlasí se stěžovatelem, že správní orgány nemohou „dohánět“ nedostatky odůvodnění napadených rozhodnutí cestou vyjádření k žalobě či kasační stížnosti

pokračování

(k tomu viz již rozsudek ze dne 13. 10. 2004, čj. 3 As 51/2003-58). A zpravidla tyto nedostatky nemá napravovat ani správní soud.

[10] V tomto případě však nebylo třeba nic napravovat. Napadené rozhodnutí je perfektní. Žalovaná sice otázce zletilosti stěžovatele mohla věnovat samostatnou stat', ovšem nemusela tak učinit. Ještě před vydáním rozhodnutí o zajištění stěžovatele dle § 129 odst. 1 a 3 zákona o pobytu cizinců si žalovaná vyhodnotila otázku věku stěžovatele (srov. zejm. ambulantní nález ze dne 4. 10. 2019). Jelikož zjistila, že stěžovatel je nepochybně zletilý (což prokazatelně vyplývá z listin založených ve spisu), nebylo třeba, aby se této otázce dále podrobně věnovala v rozhodnutí o zajištění ze dne 5. 10. 2019. Detailní vypořádání otázky stěžovatelova věku by bylo namístě, jen pokud by z listin založených ve spisu mohl vyplývat i opak, a to, že stěžovatel na počátku října 2019 byl stále ještě nezletilý. Bylo by jisté nesmyslné, aby žalovaná u každého cizince, který o sobě tvrdí, že je nezletilý, musela sáhodlouze odůvodňovat, že zletilý je, byť by se na prvý pohled jednalo o cizince mnohem staršího.

[11] I podle NSS všechny okolnosti svědčily pro závěr, že stěžovatel měl na počátku října 2019 přes 18 let (srov. zejm. již shora zmíněná fotografie). Ostatně hlídce policie, která jej zadržela, nejdříve sdělil, že se narodil dne X. Teprve další den začal tvrdit, že neví, kdy se narodil, ale je mu 17 let, 4 měsíce a 26 dnů (k tomu viz podrobné odůvodnění krajského soudu v bodech 23 – 33 napadeného rozsudku).

[12] S ohledem na výše uvedené NSS zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 věta poslední s. ř. s.). O náhradě nákladů řízení rozhodl podle § 60 odst. 1 za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť ve věci neměl úspěch; žalované náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 18. února 2020

Zdeněk Kühn
předseda senátu